

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของขาประสาทส่วนแขน ที่มีต่อความสามารถในการปรับตัวและเปรียบเทียบความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของขาประสาทส่วนแขนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม กับกลุ่มที่ได้รับการติดตามการรักษาตามแบบแผนปฏิบัติของหน่วยงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของขาประสาทส่วนแขน ที่มารับการติดตามการรักษาที่ห้องฝึกสยาสมัคร ชั้น 1 โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ซึ่งได้รับการติดตามการรักษาตามแบบแผนปฏิบัติของหน่วยงาน และกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน ซึ่งได้รับการสอนตามโปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการของกลุ่มจากผู้วิจัย ซึ่งผลการวิจัยได้นำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 2 - 3)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของขาประสาทส่วนแขนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม (ตารางที่ 4 - 5)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของขาประสาทส่วนแขน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม (ตารางที่ 6 - 8)

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบค่าขนาดของการเปลี่ยนแปลง ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม (ตารางที่ 9)

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของขาประสาทส่วนแขน หลังได้รับการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	20	100.00	17	85.00	37	92.50
หญิง	0	0	3	15.00	3	7.50
อายุ						
< 20 ปี	1	5.00	5	25.00	6	15.00
20 - 29 ปี	13	65.00	10	50.00	23	57.50
30 - 39 ปี	6	30.00	4	20.00	10	25.00
40 ปีขึ้นไป	0	0	1	5.00	1	2.50
สถานภาพสมรส						
โสด	13	65.00	13	65.00	26	65.00
คู่	6	30.00	6	30.00	12	30.00
หม้าย	1	5.00	1	5.00	2	5.00
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า	6	30.00	6	30.00	12	30.00
มัธยมศึกษา	8	40.00	8	40.00	16	40.00
อาชีวศึกษา	6	30.00	6	30.00	12	30.00
รายได้						
ต่ำกว่า 3,000 บาท	11	55.00	11	55.00	22	55.00
3,000 - 6,000 บาท	5	25.00	5	25.00	10	25.00
6,001 - 9,000 บาท	2	10.00	2	10.00	4	10.00
สูงกว่า 9,000 บาท	2	10.00	2	10.00	4	10.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมประกอบเพศชาย มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 92.50 และ 7.50 ตามลำดับ ส่วนมากมีอายุระหว่าง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.50 โดยมีอายุเฉลี่ย 25.5 ปี มีสถานภาพสมรสโสด คิดเป็นร้อยละ 65 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาคือระดับ 3,000-6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ สาเหตุการได้รับบาดเจ็บ และ การรักษาที่ได้รับ

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพก่อนได้รับอุบัติเหตุ						
รับจ้าง	11	55.00	12	60.00	23	57.50
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4	20.00	1	5.00	5	12.50
เกษตรกร	2	10.00	1	5.00	3	7.50
กำลังศึกษา	2	10.00	5	25.00	7	17.50
ไม่มีอาชีพ	1	5.00	1	5.00	2	5.00
อาชีพหลังได้รับอุบัติเหตุ						
ไม่มีอาชีพ	11	55.00	11	55.00	22	55.00
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	4	20.00	1	5.00	5	12.50
กำลังศึกษา	2	10.00	5	25.00	7	17.50
รับจ้าง	2	10.00	3	15.00	5	12.50
เกษตรกร	1	5.00	0	0	1	2.50
สาเหตุ						
อุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์	18	90.00	16	80.00	34	85.00
อุบัติเหตุจากการจราจรอื่น ๆ	2	10.00	2	10.00	4	10.00
ถูกแทง	0	0	1	5.00	1	2.50
อื่น ๆ (เครื่องจักร)	0	0	1	5.00	1	2.50
การรักษาที่ได้รับ						
ติดตามการรักษาหลังผ่าตัด	13	65.00	17	85.00	30	75.00
ติดตามการรักษาก่อนผ่าตัด	7	35.00	3	15.00	10	25.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 57.50 โดยก่อนได้รับอุบัติเหตุมีผู้มีอาชีพร้อยละ 77.50 และหลังได้รับอุบัติเหตุ ยังคงมีอาชีพเพียงร้อยละ 27.50 ส่วนใหญ่สาเหตุของการได้รับบาดเจ็บของข่ายประสาทส่วนแขนมาจากอุบัติเหตุที่เกิดจากรถจักรยานยนต์ร้อยละ 85 และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มารับการติดตามการรักษา หลังได้รับการผ่าตัดคิดเป็นร้อยละ 75

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของชายประสาทส่วนแขนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อน และหลังการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนทดลอง และหลังทดลองทันที

กลุ่มตัวอย่าง	ความสามารถในการปรับตัว	หลังทดลองทันที		ก่อนทดลอง		t-d
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
กลุ่มทดลอง	โดยรวม	362.67	68.77	309.85	69.09	4.45*
	ด้านร่างกาย	48.05	4.83	44.15	4.69	3.15*
	ด้านอึดทนโน้ทน	128.65	37.67	108.60	33.63	2.79*
	ด้านบทบาทหน้าที่	73.17	11.78	56.27	16.74	6.47*
	ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน	112.80	20.88	100.82	21.46	3.39*
กลุ่มควบคุม	โดยรวม	296.20	51.20	280.75	35.26	1.45
	ด้านร่างกาย	43.60	4.36	42.90	4.73	1.04
	ด้านอึดทนโน้ทน	104.65	28.06	102.12	20.68	0.39
	ด้านบทบาทหน้าที่	59.77	10.81	49.22	10.50	3.82*
	ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน	88.17	18.20	86.50	13.57	0.50

*P < .05   t-d = dependent t-test

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวทั้งโดยรวม และรายด้านก่อนและหลังทดลองทันที ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวหลังทดลองทันที สูงกว่าก่อนทดลอง

สำหรับในกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทน และด้านการพึ่งพาระหว่างกัน ก่อนและหลังทดลองทันที ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ ก่อนและหลังทดลองทันที แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ หลังทดลองทันที สูงกว่าก่อนทดลอง

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ระหว่างก่อนทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่าง	ความสามารถในการปรับตัว	หลังทดลอง 4 สัปดาห์		ก่อนทดลอง		t-d
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
กลุ่มทดลอง	โดยรวม	385.80	62.94	309.85	69.09	6.54*
	ด้านร่างกาย	49.65	4.19	44.15	4.69	5.81*
	ด้านอึดทนโน้ทน	136.15	34.66	108.60	33.63	4.19*
	ด้านบทบาทหน้าที่	73.62	12.56	56.27	16.74	5.75*
	ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน	126.37	18.97	100.82	21.46	6.91*
กลุ่มควบคุม	โดยรวม	299.65	21.32	280.75	35.26	1.66
	ด้านร่างกาย	44.35	4.84	42.00	4.73	2.00
	ด้านอึดทนโน้ทน	100.02	5.81	102.12	20.68	-3.5
	ด้านบทบาทหน้าที่	60.32	13.21	49.22	10.50	3.25*
	ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน	94.95	17.85	86.50	13.57	2.11*

*P < .05   t-d = dependent t-test

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวทั้งโดยรวม และรายด้านก่อนและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวหลังทดลอง 4 สัปดาห์ สูงกว่าก่อนทดลอง

สำหรับในกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ทน ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาระหว่างกัน ก่อนและหลังทดลอง 4 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่และด้านการพึ่งพาระหว่างกัน หลังทดลอง 4 สัปดาห์ สูงกว่าก่อนทดลอง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของชายประสาทส่วนแขน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวก่อนทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการปรับตัว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
โดยรวม	309.85	69.09	280.75	35.26	1.68
ด้านร่างกาย	44.15	4.69	42.90	4.73	0.84
ด้านอึดทนโน้ตสน์	108.60	33.63	102.12	20.68	0.73
ด้านบทบาทหน้าที่	56.27	16.74	49.22	10.50	1.59
ด้านการพึ่งพาระหว่างกัน	100.82	21.46	86.50	13.57	2.52*

*P < .05

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าก่อนทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ด้านร่างกาย ด้านอึดทนโน้ตสน์ และด้านบทบาทหน้าที่ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกันก่อนทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกันของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัว หลังทดลองทันที ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการปรับตัว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
โดยรวม	362.67	68.77	296.20	51.20	3.47*
ด้านร่างกาย	48.05	4.83	43.60	4.36	3.05*
ด้านอึดมโนทัศน์	128.65	37.67	104.65	28.06	2.28*
ด้านบทบาทหน้าที่	73.17	11.78	59.77	10.81	3.75*

*P < .05

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ด้านร่างกาย ด้านอึดมโนทัศน์ และด้านบทบาทหน้าที่ หลังทดลองทันที ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัว หลังทดลอง 4 สัปดาห์
ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ความสามารถในการปรับตัว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
โดยรวม	385.20	62.94	299.65	51.32	4.74*
ด้านร่างกาย	49.65	4.19	44.35	4.84	3.70*
ด้านอัคมโนทัศน์	136.15	34.66	100.02	25.81	3.74*
ด้านบทบาทหน้าที่	73.62	12.56	60.32	13.21	3.26*

*P < .05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวโดยรวม ด้านร่างกาย ด้านอัคมโนทัศน์ และด้านบทบาทหน้าที่ หลังทดลอง 4 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าขนาดของการเปลี่ยนแปลง (estimated effect size) ของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

ตารางที่ 9 ค่าขนาดของการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะหลังทดลองทันที และหลังทดลอง 4 สัปดาห์

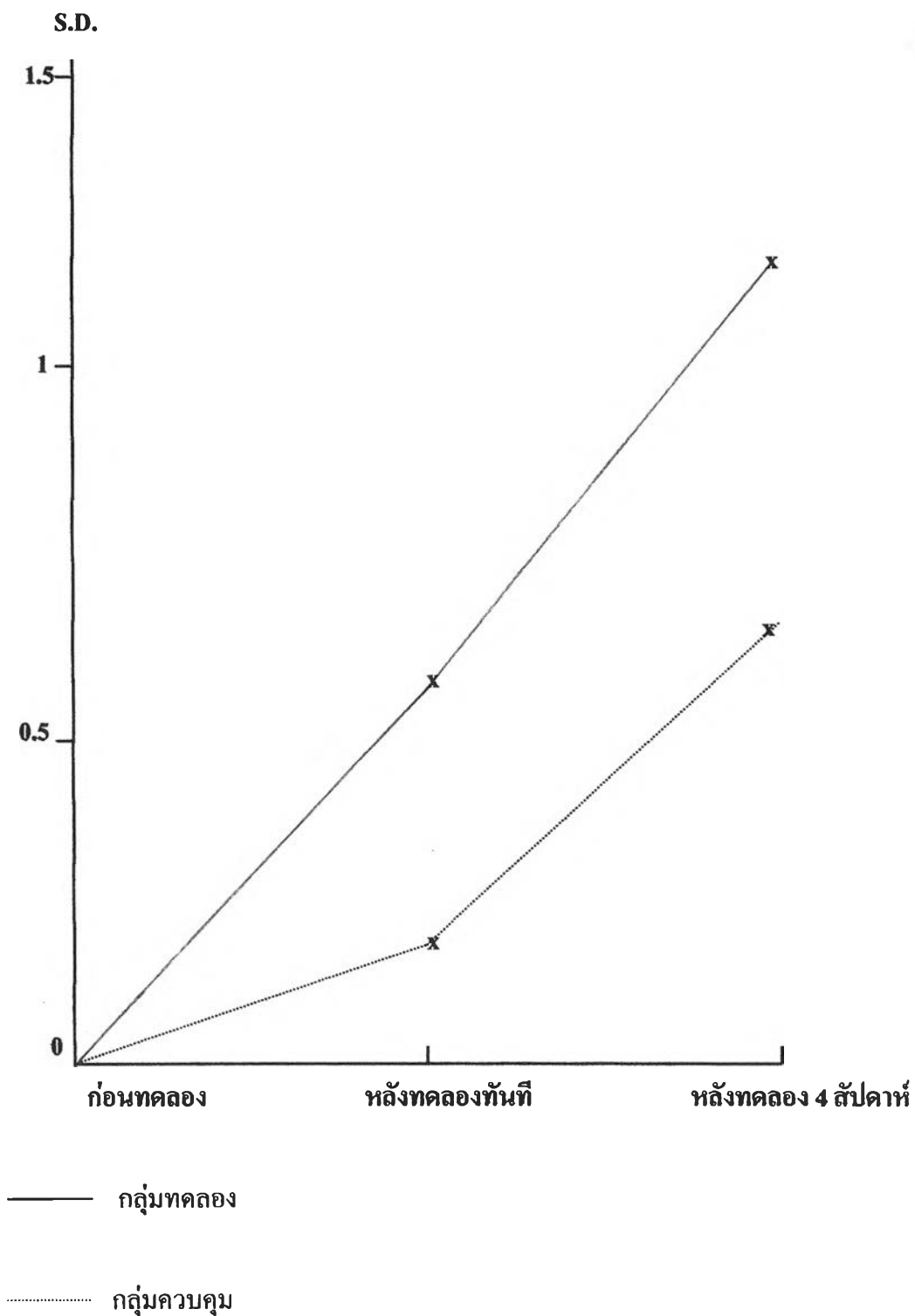
กลุ่มตัวอย่าง	estimated effect size	
	หลังทดลองทันที	หลังทดลอง 4 สัปดาห์
กลุ่มทดลอง	0.56**	1.19***
กลุ่มควบคุม	0.12*	0.62 **

* small effect size   ** medium effect size   *** large effect size

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพา ระหว่างกันของกลุ่มทดลอง มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเป็นขนาดกลางในระยะหลังทดลองทันที และมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเป็นขนาดสูงในระยะหลังทดลอง 4 สัปดาห์ เมื่อพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนทดลองของกลุ่มทดลอง

สำหรับกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพา ระหว่างกัน มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเป็นขนาดต่ำในระยะหลังทดลองทันที และมีลักษณะเพิ่มขึ้นเป็นขนาดกลางในระยะหลังทดลอง 4 สัปดาห์ เมื่อพิจารณาจากค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนทดลองของกลุ่มควบคุม

แผนภูมิที่ 4 ลักษณะของค่าขนาดของการเปลี่ยนแปลง (estimated effect size) ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวด้านการพึ่งพาหะหว่างกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังทดลองทันที และหลังทดลอง 4 สัปดาห์

ตอนที่ 5 สรุปความคิดเห็นของผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บของค่ายประสาทส่วนแขน หลังได้รับการใช้โปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม

1. เป็นโปรแกรมที่มีประโยชน์ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บของค่ายประสาทส่วนแขน รวมถึงการรักษาพยาบาล และวิธีการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งเป็นความรู้ที่ผู้ป่วยต้องการทราบ
2. มีความรู้สึกสบายใจขึ้น รู้สึกมีเพื่อน และทราบว่าคนอื่น ๆ ประสบปัญหาเช่นเดียวกับตน
3. การได้พูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็นระหว่างกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ลดความวิตกกังวล มีกำลังใจดีขึ้น มีความหวังที่จะหายและกลับไปทำงานได้ดังเช่นเพื่อนสมาชิกที่มีอาการดีขึ้น
4. รู้สึกมั่นใจในการรักษาพยาบาลมากขึ้น เข้าใจวิธีการปฏิบัติตัวตามคำแนะนำของแพทย์ และพยาบาล
5. คู่มือความรู้ และการปฏิบัติตัวที่แจกให้นำไปทบทวนด้วยตนเอง น่าสนใจและมีประโยชน์มาก สามารถนำไปให้ความรู้แก่เพื่อนบ้าน หรือญาติมิตร ที่ได้รับบาดเจ็บของค่ายประสาทส่วนแขนได้
6. การจัดให้มีโปรแกรมการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม ทำให้มีโอกาสได้ซักถามข้อสงสัย และผู้ป่วยเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง มีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อพยาบาลและผู้ป่วยด้วยกันมากขึ้น และอยากให้มีการจัดโปรแกรมเช่นนี้อีก
7. การได้ช่วยกันแก้ไขปัญหากลุ่ม ทำให้รู้สึกตนเองยังมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อผู้อื่นด้วย และการแก้ปัญหากลุ่มทำให้ได้รับการชี้แนะแนวทางการช่วยเหลือตนเองจากปัญหาต่าง ๆ